

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูปแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบการบรรยายความเรียง ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- ผลการวิเคราะห์ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
- ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ไขฟื้นฟูเพื่อมิให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ

4.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 4.1

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติด ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม	\bar{X}	S.D.	ระดับการ กระทำผิด
1. ด้านการกระทำผิดลักษณะตัวการ	4.79	0.17	มากที่สุด
2. ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้ใช้ให้กระทำความผิด	4.08	0.09	มาก
3. ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้สนับสนุนการกระทำความผิด	3.08	0.20	ปานกลาง
รวม	3.98	0.02	มาก

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการกระทำผิดซ้ำอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการกระทำผิดลักษณะตัวการ ($\bar{X} = 4.79$) อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้ช่วยให้กระทำความผิด ($\bar{X} = 4.08$) และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้สนับสนุนการกระทำความผิด ($\bar{X} = 3.08$)

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยจำแนกรายข้อของแต่ละด้าน

1.1.1 ด้านการกระทำผิดลักษณะตัวการ

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะตัวการ จำแนกเป็นรายข้อ

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะตัวการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการกระทำผิด
1. ท่านกระทำผิดฐานเสพยาเสพติด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ท่านกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อเสพ	4.80	0.40	มากที่สุด
3. ท่านร่วมกับผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อเสพ	4.80	0.40	มากที่สุด
4. ท่านกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย	4.60	0.49	มากที่สุด
5. ท่านร่วมกับผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
รวม	4.79	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะตัวการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การกระทำผิดซ้ำ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ท่านกระทำผิดฐานเสพยาเสพติด ($\bar{X} = 5.00$) ท่านกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อเสพ ($\bar{X} = 4.80$) ท่านร่วมกับผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อเสพ ($\bar{X} = 4.80$) ท่านร่วมกับผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครอง

เพื่อจำหน่าย ($\bar{X} = 4.80$) และท่านกระทำผิดฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ($\bar{X} = 4.60$)

1.1.2 ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้ใช้ให้กระทำความผิด

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้ใช้ให้กระทำความผิด จำแนกเป็นรายชื่อ

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้ใช้ให้กระทำความผิด	\bar{X}	S.D.	ระดับการ กระทำผิด
1. ท่านกระทำผิดฐานใช้ให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	3.80	0.40	มาก
2. ท่านกระทำผิดฐานบังคับให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	4.20	0.40	มาก
3. ท่านกระทำผิดฐานขู่เข็ญให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	4.00	0.00	มาก
4. ท่านกระทำผิดฐานจ้างวานให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	4.20	0.40	มาก
5. ท่านกระทำผิดฐานยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	4.20	0.40	มาก
รวม	4.08	0.09	มาก

จากตารางที่ 4.3 ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้ใช้ให้กระทำความผิด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า การกระทำผิดซ้ำ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ท่านกระทำผิดฐานบังคับให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 4.20$) ท่านกระทำผิดฐานจ้างวานให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 4.20$) ท่านกระทำผิดฐานยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 4.20$) ท่านกระทำผิดฐานขู่เข็ญให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 4.00$) และท่านกระทำผิดฐานใช้ให้ผู้อื่นลงมือกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 3.80$)

1.1.3 ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้สนับสนุนการกระทำผิด

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านผู้สนับสนุนการกระทำผิด จำแนกเป็นรายชื่อ

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้สนับสนุนการกระทำผิด	\bar{X}	S.D.	ระดับการ กระทำผิด
1. ท่านให้การช่วยเหลือผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครอง เพื่อเสพ	3.20	0.40	ปานกลาง
2. ท่านให้ความสะดวกผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครอง เพื่อเสพ	3.20	0.40	ปานกลาง
3. ท่านให้การช่วยเหลือผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย	3.20	0.40	ปานกลาง
4. ท่านให้ความสะดวกผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย	2.80	0.40	ปานกลาง
5. ท่านให้การช่วยเหลือหรือสนับสนุนผู้อื่นกระทำผิดฐานยาเสพติด	3.00	0.00	ปานกลาง
รวม	3.08	0.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 ระดับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้สนับสนุนการกระทำผิด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า การกระทำผิดซ้ำ อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย คือ ท่านให้การช่วยเหลือผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อเสพ ($\bar{X} = 3.20$) ท่านให้ความสะดวกผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อเสพ ($\bar{X} = 3.20$) ท่านให้การช่วยเหลือผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ($\bar{X} = 3.20$) ท่านให้การช่วยเหลือ หรือสนับสนุนผู้อื่นกระทำผิดฐานยาเสพติด ($\bar{X} = 3.00$) และท่านให้ความสะดวกผู้อื่นกระทำผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ($\bar{X} = 2.80$)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม และนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) และสร้างสมการทำนายพยากรณ์ตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัวแปร คือ การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จากตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรพยากรณ์ 9 ด้าน นำเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 คุณลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่มีการวิเคราะห์ระดับช่วง (Interval Scale) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นมาตราอันตรภาค (Interval Scale) หรือมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) จำนวน 9 ตัวแปร ได้แก่ 1) ด้านครอบครัว 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสังคม และชุมชน 4) ด้านความต้องการการยอมรับ 5) ด้านสภาพจิตใจ 6) ด้านสภาพปัญหาทางอบายมุข 7) ด้านความท้าทาย 8) ด้านกายภาพ 9) ด้านความกลัว ส่วนตัวแปรตาม มีตัวแปรหลัก 1 ตัวแปร คือ การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านการกระทำผิดลักษณะตัวการ 2) ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้ใช้ให้กระทำความผิด 3) ด้านการกระทำผิดลักษณะผู้สนับสนุนการกระทำความผิด

ตารางที่ 4.5

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรอิสระ

ที่	ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	หน่วยวัด
1	ด้านครอบครัว	3.11	0.25	Interval Scale
2	ด้านเศรษฐกิจ	4.69	0.22	Interval Scale
3	ด้านสังคมและชุมชน	3.94	0.21	Interval Scale
4	ด้านความต้องการการยอมรับ	3.98	0.20	Interval Scale
5	ด้านสภาพจิตใจ	2.22	0.35	Interval Scale
6	ด้านสภาพปัญหาทางอบายมุข	4.68	0.28	Interval Scale
7	ด้านความท้าทาย	4.03	0.15	Interval Scale
8	ด้านกายภาพ	1.94	0.30	Interval Scale
9	ด้านความกลัว	1.96	0.36	Interval Scale

2.2 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ด้วยวิธี (Pearson Product Moment Correlation) เป็นการหาระดับความสัมพันธ์เชิงเส้นที่เรียกว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่มีค่าเป็น (+) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงตามกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูงด้วย และถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งต่ำ ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่มีค่าเป็น (-) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามกัน หรือกลับกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำ และถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งต่ำ ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูง

ค่าระดับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากค่า (Correlation Coefficient) (r) มีเกณฑ์วัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ คุชฎี อายุวัฒน์ (2535, น. 2 ; อ้างถึงใน สรุศักดิ์ สุขโชติ, 2556, น. 105)

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.001 - 0.500 ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์
ค่อนข้างต่ำ

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.501 - 0.700 ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์
ปานกลาง

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.701 ขึ้นไป ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์
ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันควรมีค่าสูงสุดไม่เกิน 0.85 เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการเกิด (Multi - Collinearity) ซึ่งหมายถึง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองสูงมากเกินไป จนไม่เหมาะสมที่จะนำตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงเข้าไปในสมการทั้งสองตัว สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม (2536, น. 25 ; อ้างถึงใน สรุศักดิ์ สุขโชติ, 2556, น. 105) ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวอิสระกับตัวแปรอิสระด้วยกัน (X_1, X_2, \dots, X_9) กับตัวแปรตาม (Y) จำนวน 1 ตัวแปร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวอิสระกับตัวแปรอิสระด้วยกัน และกับตัวแปรตาม

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8	X_9	Y
X_1	1	.416 **	.095	.010	.172 *	.155 *	.047	.049	.023	.557 **
X_2		1	.233 **	.225 **	.206 **	.256 **	.307 **	.070	.097	.069
X_3			1	.313 **	.043	.176 *	.433 **	.023	.053	.402 **
X_4				1	.263 **	.187 *	.737 **	.003	.213 **	.362 **
X_5					1	.100	.093	.003	.018	.058
X_6						1	.180 *	.050	.272 **	.018
X_7							1	.064	.288 **	.406 **
X_8								1	.287 **	.124
X_9									1	.152 *
Y										1

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ตัวแปรทั้ง 10 ตัวแปร ไม่มีคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เกิน 0.85 โดยตัวแปรทั้ง 1 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .010 ถึง .557 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับไม่สูงนัก ตัวแปรอิสระ คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านครอบครัว (X_1) กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .557

2.3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงมีลักษณะที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์หาผลหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวที่มีต่อตัวแปรตามหนึ่งตัว โดยมีข้อสมมติฐานว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ เป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear Relationship) เพื่อที่จะทำให้สามารถนำผลของตัวแปรอิสระ แต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตามมารวมกันได้ (Additivity) กล่าวคือตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ และตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันมีผลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ก่อนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบดูว่าตัวแปรอิสระสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัวเป็นอิสระจากกันและไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ (Multi - Collinearity)

เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง สร้างขึ้นเพื่อใช้กับตัวแปรที่มีระดับการวัดมาตราอันตรภาค (Interval Scale) หรือมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale) ซึ่งหากเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) จะต้องนำมาจัดการแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์ (2541, น. 97 ; อ้างถึงใน สรุศักดิ์ สุขโชติ, 2556, น. 100)

การวิจัยที่คาดว่าส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ตัวแปรตาม คือ การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม กับตัวแปรอิสระ จำนวน 9 ตัว คือ ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและชุมชน ด้านความต้องการการยอมรับ ด้านสภาพจิตใจ, ด้านสภาพปัญหาทางอบายมุข, ด้านความท้าทาย, ด้านกายภาพ, ด้านความกลัว และผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.7

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการนำไปเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

R หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัว กับตัวแปรตาม

R^2 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination) เป็นที่แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์

R Square Adjusted หมายถึง ค่า R Square ที่ปรับแก้ไขให้เหมาะสม

S.E. หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์

B หมายถึง ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียนในรูปของคะแนนดิบ

β หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ ซึ่งคำนวณจากค่าของตัวแปรต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

t หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพารามิเตอร์ของสมการถดถอยแต่ละค่าที่อยู่ในสมการ

P - Value หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

a หมายถึง ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

ตารางที่ 4.7

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม (y)

ตัวแปรอิสระ (X)	b	S.E.	β	t	P - Value
ค่าคงที่ (a)	4.01	.083		48.163	.000
ด้านครอบครัว (X ₁)	0	.006	.556	9.022 *	.000
ด้านเศรษฐกิจ (X ₂)	.058	.008	.009	.138	.891
ด้านสังคมและชุมชน (X ₃)	.001	.008	.190	3.039 *	.003
ด้านความต้องการการยอมรับ (X ₄)	.023	.011	.211	2.541 *	.012
ด้านสภาพจิตใจ (X ₅)	.028	.004	.028	.480	.632
ด้านสภาพปัญหาทางอบายมุข (X ₆)	.002	.006	.137	2.200 *	.029
ด้านความท้าทาย (X ₇)	.013	.015	.145	1.593	.113
ด้านกายภาพ (X ₈)	.024	.005	.118	2.078 *	.039
ด้านความกลัว (X ₉)	.010	.004	.047	.765	.445
	.003				

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$R = 0.740 \quad R^2 = 0.547 \quad a = 4.010 \quad \text{Adj. } R^2 = 0.521$$

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ดังนี้

1. ปัจจัยที่นำมาศึกษา ทั้ง 9 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม (Y) เท่ากับ 0.740 ($R = 0.740$) แสดงว่า ตัวแปรอิสระ ทั้ง 9 ตัวแปรรวมกัน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์สูง คือ ร้อยละ 74.00

2. ปัจจัยที่นำมาศึกษา ทั้ง 9 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง หรือการผันแปร กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม (Y) เท่ากับ 0.521 ($\text{Adj. } R^2 = 0.521$) แสดงว่าตัวแปรอิสระ 9 ตัวแปร สามารถอธิบายการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้ร้อยละ 52.10

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ตัวแปร สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีผลต่อการผันแปรของตัวแปรตามในแบบคะแนนมาตรฐานมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้

$$3.1 \text{ ปัจจัยด้านครอบครัว } (X_1) = \beta = 0.556$$

$$3.2 \text{ ปัจจัยด้านความต้องการการยอมรับ } (X_4) = \beta = 0.211$$

$$3.3 \text{ ปัจจัยด้านสังคมและชุมชน } (X_3) = \beta = 0.190$$

$$3.4 \text{ ปัจจัยด้านสภาพปัญหาทางอบายมุข } (X_6) = \beta = 0.137$$

$$3.5 \text{ ปัจจัยด้านกายภาพ } (X_8) = \beta = 0.118$$

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านด้านครอบครัว (X_1) โดยเมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะมีผลทำให้การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนแปลงตาม 0.556 หน่วย รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคมและชุมชน (X_3) โดยเมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะมีผลทำให้การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนแปลงตาม 0.190 หน่วย ปัจจัยด้านความต้องการการยอมรับ (X_4) โดยเมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะมีผลทำให้การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนแปลงตาม 0.211 หน่วย ปัจจัยด้านสภาพปัญหาทางอบายมุข (X_6) โดยเมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะมีผลทำให้การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนแปลงตาม 0.137 หน่วย และน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านกายภาพ (X_8) โดยเมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะมีผลทำให้

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนแปลงตาม 0.118 หน่วย โดยตัวแปรทั้ง 9 ตัว ร่วมกันพยากรณ์การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้ร้อยละ 52.10 (Adj. $R^2 = 0.521$)

ดังนั้น เมื่อทราบค่าคงที่ (Constant) เท่ากับ 4.010 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) จึงสามารถสร้างสมการถดถอย ได้ดังนี้

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ $Y = a + b_1 (x_1) + b_2 (x_2) + b_3 (x_3) + b_4 (x_4) + b_5 (x_5) + b_6 (x_6) + b_7 (x_7) + b_8 (x_8) + b_9 (x_9)$

แทนค่าในสูตร $Y = 4.010 + .058 (x_1) + .023 (x_2) + .028 (x_3) + .013 (x_4) + .010 (x_5) + .010 (x_6) + .010 (x_7) + .010 (x_8) + .010 (x_9)$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z = B_1 z_1 + B_2 z_2 + B_3 z_3 + B_4 z_4 + B_5 z_5 + B_6 z_6 + B_7 z_7 + B_8 z_8 + B_9 z_9$

แทนค่าในสูตร $Z = .556 (z_1) + .190 (z_2) + .211 (z_3) + .137 (z_4) + .118 (z_5) + .118 (z_6) + .118 (z_7) + .118 (z_8) + .118 (z_9)$

เมื่อ Y และ Z = การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ส่วนตัวแปรอิสระอีก 4 ตัวแปร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ (X_2) ด้านสภาพจิตใจ (X_5) ด้านความท้าทาย (X_7) ด้านความกลัว (X_9)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 4.8

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีอาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรจัดฝึกอบรมการฝึกวิชาชีพในด้านหรือสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ	9
2. การฝึกวิชาชีพควรดำเนินการอย่างจริงจังและมีระยะเวลาการฝึกที่เหมาะสม	8
3. ควรติดต่อผู้ประกอบการภาคเอกชน มาทำการฝึกอบรมหรือฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังในสาขาวิชาชีพที่ภาคเอกชนต้องการ	7
4. ควรจัดสรรส่วนแบ่งผลกำไรจากการฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังที่ฝึกวิชาชีพอย่างเหมาะสมเป็นธรรมเนียม	7
5. ควรจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ต้องขัง	6
6. ปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เพื่อปรับปรุงแก้ไขพัฒนาทักษะวิชาชีพ ฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง ให้มีความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคมภายนอก	5
7. ควรติดต่อผู้ประกอบการภาคเอกชน เพื่อรองรับแรงงานผู้ต้องขังภายหลังการปล่อยตัว	4
8. ควรจัดให้มีบ้านพักชั่วคราวสำหรับรองรับผู้ต้องขังที่ไม่มีที่พักอาศัยหลังปล่อยตัว	4
9. ควรมีผู้รับผิดชอบในการติดตามประเมินผล ภายหลังจากผู้ต้องขังปล่อยตัว	2

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 169 คน มีผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีอาเสพติดในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 52 คน โดยมีประเด็นสำคัญเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้

ควรจัดฝึกอบรมการฝึกวิชาชีพในด้านหรือสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ จำนวน 9 คน การฝึกวิชาชีพควรดำเนินการอย่างจริงจัง และมีระยะเวลาการฝึกที่เหมาะสม จำนวน 8 คน ควรติดต่อผู้ประกอบการภาคเอกชน มาทำการฝึกอบรมหรือฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังในสาขาวิชาชีพที่ภาคเอกชนต้องการ จำนวน 7 คน ควรจัดสรรส่วนแบ่งผลกำไรจากการฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังที่ฝึกวิชาชีพอย่างเหมาะสมเป็นธรรมเนียม จำนวน 7 คน ควรจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ต้องขัง จำนวน 6 คน ปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เพื่อปรับปรุงแก้ไข พัฒนาทักษะวิชาชีพ ฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง ให้มีความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคมภายนอก จำนวน 5 คน ควรติดต่อผู้ประกอบการภาคเอกชน เพื่อรองรับแรงงานผู้ต้องขังภายหลังการปล่อยตัว จำนวน 4 คน ควรจัดให้มีบ้านพักชั่วคราวสำหรับรองรับผู้ต้องขังที่ไม่มีที่พักอาศัยหลัง

ปล่อยตัว จำนวน 4 คน และควรมีผู้รับผิดชอบในการติดตามประเมินผล ภายหลังจากผู้ต้องขังปล่อยตัว
จำนวน 2 คน